

mende. Dansk Folkeparti står på den modsatte side og ønsker, at grundbeløbet sikres, og at der gives en ordentlig folkepension.

Men spørgsmålet er, hvad regeringspartierne egentlig mener – ikke med hensyn til, hvad der skal ske om ét eller 2 år, når der måske skal laves en ny skattereform, men om, hvad der skal ske på længere sigt. Det er jo det, der er interessant for de folk, der i dagens Danmark ønsker at spare op eller skal spare op til deres pension. Hvad vil der ske på lidt længere sigt, og hvad er regeringens holdning egentlig?

Hvis vi ser på det, regeringen har barslet med, og det, regeringen har gennemført, ser det ud, som om retningen går imod en lavere grundydelse og en større indkomstafhængig ydelse. Det vil altså sige, at det peger i den samme retning, som SF's ordfører var inde på, og jeg synes nok, man må tage det ad notam ude i befolkningen, hvis det er regeringens opfattelse. Det er jo noget, der vil skabe en kolossal utryghed, hvis det altså – som det tyder på – er regeringens holdning, og det er klart, at det vil lægge en bombe under pensionsopsparingen her i landet.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at der er råd til en ordentlig grundydelse for folkepensionister, hvis vi vel at mærke vil prioritere de offentlige udgifter; men det kræver selvfølgelig, at den offentlige sektor koncentrerer sig om sine nøgleområder frem for at brede sig over alle de områder, den gør i dag. Det er en prioriteringsdebat, og så er det selvfølgelig også finanslovdebat, vi er inde i. Det har været nævnt tidligere heroppefra, at det ikke er den rette dag for den debat, men det er vores holdning i Dansk Folkeparti, at der er plads til det, hvis vi vel at mærke vil foretage de prioriteringer, som er nødvendige.

Afslutningsvis skal jeg sige, at med hensyn til det stillede dagsordensforslag kan Dansk Folkeparti, som jeg også har nævnt tidligere under debatten, stemme for forslaget. Vi er meget forundrede over, at regeringspartierne afviser forslaget, for det jo går ud på at nedsætte, som der står, en tværministeriel arbejdsgruppe, som skal kulegrave og kortlægge den problemstilling, vi har diskuteret her i dag, og fremlægge resultatet i en redegørelse, som så igen kommer til debat her i Folketingssalen. Hvem i alverden kan have noget imod at få undersøgt området til bunds og få en ny diskussion her i Folketingssalen, medmindre man frygter, at der kommer noget frem ved en sådan kulegravning, som man ikke ønsker skal komme frem?

Jeg synes, det skaber yderligere frygt og utryghed, og derfor synes jeg, det havde været på sin plads, hvis regeringspartierne havde stemt for dagsordensforslaget. Det ser det altså ikke ud til at de vil, og det ser ud til, at forslaget vil falde ved afstemningen. Men fra Dansk Folkepartis side kan vi i hvert fald sige, at vi gerne havde set en sådan kulegravning, og at vi vil stemme for det stillede dagsordensforslag.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Der er stillet en række spørgsmål til regeringen, og dem skal jeg forsøge at svare på.

Fru Pia Christmas-Møller og hr. Brixtofte spurgte, om det lå i regeringens tilkendegivelser, at der skulle være planer om at ændre udmålingen af folkepensionens grundbeløb og tillæggene. Det er der ingen planer om overhovedet, og i samme åndedrag kan jeg sige til hr. Thulesen Dahl, at regeringen heller ikke har nogen som helst planer om at ændre på folkepensionen.

Til fru Kirsten Jacobsen, der spurgte, om regeringen står ved rapporten om pensionsopsparingens udbredelse og dækning, kan jeg sige, at regeringen står ved rapporten og dens konklusioner. Som de fleste her i salen også har tilkendegivet i dag, er der enighed om, at samspilsproblemerne er et uundgåeligt fænomen.

Så har jeg lige en rettelser eller en kommentar til en række af de enslydende kritikpunkter, der er blevet ført frem, og som går på, at ændringen i sammensætningen af grundbeløbet og tillæggene i forbindelse med skattereformen skulle være et eksempel på, at der er tale om en vis form for stigende samspilsproblemer. Det er det eneste eksempel, jeg har hørt, men man glemte jo konsekvent at nævne, at der i samme hug skete en reduktion af marginalskattesatserne, og at det var en samlet øvelse, hvor marginalsatserne også bidrog væsentligt til at reducere samspilsproblemet.

Mere generelt vil jeg sige, at det billede, der efter min opfattelse tegner sig efter debatten, er, at for det første har VKZ's tese om, at der skulle have fundet en skærpelse sted af samspilsproblemerne gennem de senere år, vist sig at være fuldstændig grundløs og udokumenteret. For det andet har det rent faktisk vist sig, at samspilsproblemerne er aftaget ganske betydeligt siden 1987 – det er bevist i adskillige rapporter og analyser, som flere har nævnt under debatten – og for det tredje vil jeg sige, at debatten også klart har vist, at de fleste partier erkender, at der